

държимъ вѣрно, до тогава у нашій сѣпржескый животъ ще бжде и сговоръ и Божія благословія. Отъ днесъ ты щещъ живѣешь за мене, а азъ за тебе. Не трѣбва да имамаы никаквы скрышны работы, нъ у всичко да ся споразумѣвамаы. И кога сгрѣшимъ, трѣбва единъ другому да си обадимъ. Съ тоя начинъ щемъ ся упазимъ отъ несговоръ, кой-то поражда лоши сѣтнины измежду сѣпржгы. За домашній животъ никой нищо не трѣбва да знае, та и въ нищо да ся не бѣрка въ наши-ты работы. Само така щемъ си бждемъ свои, като да смы само ные на свѣта. Най-послѣ не трѣбва азъ да теглж на еднж странж, а ты на другж; а това ще рѣче, единъ на другъ да ся не правимъ напукъ(наинать), па ако ще бы и на шегж; зацо-то отъ шегж-тж става истина, а кое-то человекъ често струва, на него ся и навывка.

Така исказаль Боянъ. И двонца-та ся заклили прѣдъ Бога. И щомъ потвърдили свож-тж клятвж и завѣтъ съ сѣпржескж цѣлувкж, зачюло ся прѣдъ кжци въ ноцнж-тж тишинж тихы и умилны нѣсни отъ много гласове. Тыя нѣснопойци были Боянови-ти ученици, кои пожелали съ това да направить еднж веселбж на учителя си. Кога станжли на сутрень-тж младоженци-ти, виждатъ много свѣтъ, мжжје, жены и дѣтца натрупали ся вънъ и гядали на Бояновж-тж кжцж. Боянъ любопытень отвориль прозореца, и видѣль, че всичка-та му кжца была окычена съ цвѣтны вѣнци. Това были направили тайно прѣзъ ноцъ-тж неговн-ти ученици и ученичкы. Откакъ ся Златарица заселила, таково нѣщо никой не былъ доживѣль. Кога отишьль Боянъ на училището, завариль тамъ всичкы-ты ученици, малкы и голѣмы, богатыскы и сиромашкы съ цвѣте накычены, като на нѣкой свять день. Това много развеселило и възрадвало Бояна и неговж-тж младж сѣпржгж; зацо-то това доказвало, че дѣтца-та и тѣхни-ти родителе имали добро сьрдце, пълно съ любовь и признательность.

За Бояновж-тж свадбж много безумно ся брыцолѣвляло по село-то. Всякой увѣряваль, че не была работа-та чиста; зацо-то не было ся чюло и видѣло нѣкой богать въ область-тж да даде за сѣпржгж на единъ сиромашъ учитель едничкж-тж си хубавж дщерж, наслѣдница навсичко-то му имане. За Славкж бѣхж си полакомили и отъ града мнозина богаты момци; зацо-то была хубава и богатыска дѣ-